

σκάλωμα

σκάλωμα, το, ουσ. [<μσν. σκάλωμα], σκάλωμα. **1.** πρόσκρουση σε εμπόδιο: «έκανε τέτοιο σκάλωμα το πόδι στην πέτρα, που έπεσε φαρδύς πλατύς κάτω». **2.** παγίδευση, αγκίστρωση, παρεμπόδιση, ιδίως από κάτι συρματοπλεχτό ή αγκαθωτό: «το σκάλωμα του σακακιού μου στα σύρματα με υποχρέωσε να σταματήσω το κυνηγητό του». **3.** παραμονή σε ένα μέρος περισσότερο από όσο υπολόγιζε κάποιος: «πέρασα το πρωί απ' το γραφείο του να του πω μια καλημέρα, αλλά έκανα τέτοιο σκάλωμα που πήγε μεσημέρι». **4.** η σύλληψη: «με το σκάλωμα του αρχηγού τους διαλύθηκε η συμμορία τους». **5.** το σκαρφάλωμα, η αναρρίχηση: «να τον δεις εσύ σκάλωμα που έκανε πάνω στο δέντρο, για να γλιτώσει απ' τα σκυλιά που τον κυνηγούσαν!». **6.** (στη γλώσσα της αργκό) η σκάλα, το μπαλκόνι: «το αρχοντικό είχε παντού γύρω τριγύρω σκαλώματα». (Λαϊκό τραγούδι: *θα σου χτίσω ένα σπίτι γύρω με σκαλώματα, ν' ανεβαίνεις να μου κάνεις σκέρτσα και καμώματα*).

- *έχει ένα σκάλωμα, α.* (για ρούχα) έχει ένα ελαφρό, ανεπαίσθητο σχίσιμο, ιδίως από σύρμα ή από αγκάθι ή από επαφή του με κάποιο άλλο αιχμηρό αντικείμενο: «η κάλτσα σου έχει ένα σκάλωμα || το πουλόβερ σου έχει ένα σκάλωμα». **β.** (για δουλειές ή υποθέσεις) έχει κάποια καθυστέρηση από απρόβλεπτο εμπόδιο: «είναι μέσα στα νεύρα του, γιατί έχει ένα σκάλωμα στη δουλειά του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας